

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Explanatio In Psalmos

Complectens Psalmos à 76 ad 100

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Dusseldorpii, 1764

VD18 15558428-001

Psalmus C.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53423](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53423)

quâ parentes nihil efficerent, Deus est. Vide 2. Machab. 7.

v. 4. *Populus ejus, & oves pascuæ ejus, introite portas ejus in confessione, atria ejus in hymnis confitemini illi.*

Refert alterum beneficium: *Populus*, quem Deus peculiari providentiâ regit, & quos veluti rationales oves in pascuis suis doctrinæ pabulo reficit, & corporalibus etiam alimentis pascit, *introite portas tabernaculi ejus in confessione laudis, & atria ejus in hymnis, & sic confitemini illi, vos omnia ei debere, ac de manu ejus bona omnia suscepisse.*

v. 5. *Laudate nomen ejus, quoniam suavis est Dominus, in æternum misericordia ejus, & usque in generationem, & generationem veritatis ejus.*

Addit tres proprietates Dei, quasi tres rationes, cur dignus sit, ut ab omnibus laudetur. Quia *suavis est*, nam facile miseretur, & quia miseretur, promittit liberationem; & quia *verax*, implet promissa.

PSALMUS C.

Titulus: *Ipsi David Psalmus.*

Argumentum Psalmi est: *David explicat exemplo suo qualis debeat esse bonus Princeps tum erga familiares, & privatam suam domum; tum erga Rempublicam.*

Quod

Quòd David narret bona opera sua, non vitio, vel arrogantia tribui debet: vera enim dicit coram Deo, & ad finem bonum, nempe ad informandos successores, ac potissimum filium suum: unde narratio hæc superba non est; imò *Ps. 1.* ostendit bonorum operum suorum causam efficientem fuisse tum misericordiam Dei, cujus dona sunt opera nostra bona, tum Judicium Dei, cujus timore adductus justitiam coluit.

Ps. 1. Misericordiam, & judicium cantabo tibi Domine.

Hæc est præfatio totius Psalmi; cujus ratio prima est, ut omnes sciant, benefacta Davidis esse dona misericordiae Dei, coronanda postea per justum judicium Dei: secunda ut Reges Deum imitentur, sint misericordes, & justitiam; tertia ut omnes homines sperent de misericordia Dei, sed sine præsumptione; timeant Deum, sed sine desperatione.

Ps. 1. Psallam, & intelligam in via immaculata, quando venies ad me.

Non solum voce cantabo misericordiam, & judicium Dei, sed etiam manu psalterium pulsabo; & attentè considerabo viam immaculatam, ut ambulem per eam; id autem faciam non viribus meis, sed ope gratiae tuae, quando venies ad me, ut me illumines, doceas, accendas, & moveas.

ψ. 3. Perambulabam in innocentia cordis mei, in medio domus meae.

Incipit narrare mores suos laudabiles, ut tum successores, tum subditi imitentur. *Perambulabam* viam hujus vitæ, seu vivebam, conservans imprimis *innocentiam cordis*, appetendo solum bona, & præcavendo malas cogitationes, & desideria, ut nemo domi meæ me reprehendere posset.

ψ. 4. Non proponebam ante oculos meos rem injustam: facientes prævaricationes odivi.

Dixit de innocentia cordis, nunc addit de innocentia oculorum, & manuum. *Avertebam* oculos tum mentis, tum corporis ab omni iniustitia, sive in judicando subditos; sive in distribuendis honoribus, & præmiis; sive in commutationibus, & contractibus: & etiam odio habui omnes, qui legum prævaricationes faciebant; ac per hoc ipsam prævaricationem maximè sum detestatus.

ψ. 5. Non adhesit mihi cor prævium, declinantem à me malignum non cognoscebam.

Docuit, qualis esset apud se; jam docet, qualis esset apud alios. Perversi homines non audebant se mihi adjungere: & si declinaret à me malignus, non cognoscebam, non laborabam, ut rediret ad amicitiam meam.

ψ. 6. Detrahentem secretè proximo suo hunc persequebar.

Alia

Alia virtus planè Regia hìc aperitur. Eum, qui falsi criminis accusabat proximum suum, & secretò apud me detrahebat de fama ejus, cum non modò non audiebam, sed graviter persequebar, & puniebam.

¶. 7. *Superbo oculo, & insatiabili corde, cum hoc non edebam.*

Alia virtus: non convalescebam quasi domestico, & familiari, qui oculis, vel superciliis elatis superbiam ostendit; neque illi, cujus cupiditas nullis opibus satiatur. Nihil populo tristius, quàm si Ministri Regum superbi sint, aut avari: hi abutuntur publicâ potestate ad explendas cupiditates proprias, non sinè magno detrimento subditorum.

¶. 8. *Oculi mei ad fideles terra, ut sedeant mecum: ambulans in via immaculata, hic mihi ministrabat.*

Explosis detractoribus, superbis, & avaris, ostendit, quos familiares, & Ministros elegerit. Ad fideles, qui erant in terrâ, sive ad eos, quos tales noveram, benignè respiciebam, eòsque eligebam, ut sederent mecum in mensâ, velut domestici, & familiares. Et si quis erat in civitate, vel Regno meo non solùm fidelis, sed etiam immaculatis moribus vitam ducens, hic mihi præcipuus Minister erat.

¶. 9. *Non habitabis in medio domus meæ,*

9m.

qui facit superbiam: qui loquitur iniqua, non direxit in conspectu oculorum meorum.

Suprà detestatus est superbos oculo, & secreto detrahentes proximo suos; jam superbos manibus, seu eos detestatur, qui superbè alios opprimunt, & loquentes mendacia ad fallendos quoscumque homines. Ejusmodi dicit non *habitaturum* &c., seu non futurum inter intimos familiares suos. *Non direxit* &c. non prospertatus est coram me, quia non invenit gratiam coram oculis meis.

vs. 10. *In matutino interficiebam omnes peccatores terre, ut disperderem de civitate Domini omnes operantes iniquitatem.*

Concludit Psalmum, demonstrans zelum suum in purganda civitate Domini, in qua purgatione faciebat *misericordiam*, liberando bonos cives ab oppressionibus, & scandalis iniquorum: & *judicium*, malos meritis pœnis afficiendo. *In matutino*, maturè, celeriter, antequam mala radicarentur, *interficiebam* &c. eos, qui morte digni erant, & quibus vita concedi non poterat sine periculo innocentium. Id autem faciebam, *ut disperderem* &c., ut civitati sanctæ, & pacificæ pacem suam, & tranquillitatem restituerem, exturbatis inde omnibus perturbatoribus.

FINIS.